

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15993/2025
04.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојица из ..., чији је пуномоћник Марко Радивојевић, адвокат из ..., против тужених ВВ из ..., чији је пуномоћник Јован Вукчевић, адвокат из ... и „М Shipping CO“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Жарко Младеновић из адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1307/24 од 10.10.2024. године, у седници одржаној 04.06.2026 године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца, изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1307/24 од 10.10.2024. године, у делу којим је одлучено о предлогу за враћање у пређашње стање (став први изреке), као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца, изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1307/24 од 10.10.2024. године, у делу којим је одлучено о предлогу за враћање у пређашње стање (став први изреке).

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца, изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1307/24 од 10.10.2024. године, у делу којим је одлучено о повлачењу тужбе и одлуци о трошковима поступка (ставови други и трећи изреке).

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Јагодини П 43/23 од 12.02.2024. године ставом првим изреке, констатовао је да се тужба тужилаца сматра повученом. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом ВВ, на име трошкова поступка, исплате 187.150,00 динара. Ставом трећи изреке, обавезани су тужиоци да туженом „М Shipping CO“ ДОО Београд, чији је законски заступник ГГ, на име трошкова поступка, исплате износ од по 187.150,00 динара.

Решењем Вишег суда у Јагодини П 43/23 од 04.03.2024. године, одбијен је као неоснован предлог тужилаца од 19.02.2024. године за враћање у пређашње стање, због пропуштања рочишта од 12.02.2024. године.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1307/24 од 10.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђено решење Вишег суда у Јагодини П 43/23 од 04.03.2024. године. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђено решење Вишег суда у Јагодини П 43/23 од 12.02.2024. године у ставовима првом и другом изреке, а преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем изреке, тако што су обавезани тужиоци да на име трошкова спора солидарно исплате туженом „М Shipping CO“ ДОО Београд износ од 144.000,00 динара.

Против наведеног другостепеног решења, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је на основу члана 404, а у вези члана 420. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20), оценио да ревизија тужилаца у делу којим је одлучено о предлогу за враћање у пређашње стање, није изузетно дозвољена.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужилаца у делу којим је одбијен предлог за враћање у пређашње стање као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП, с обзиром на то да нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права. Тужиоци у ревизији указују на битне повреде одредаба парничног поступка приликом доношења нижестепених решења и процесно – правна питања конкретног спора, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Наиме, посебна ревизија се може изузетно дозволити због погрешне примене материјалног права уз испуњеност осталих законских услова из члана 404. став 1. ЗПП, а не и због повреде одредаба парничног поступка, с обзиром на то да иста није прописана као разлог за изјављивање посебне ревизије. Из наведеног разлога на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије тужилаца изјављене против побијаног решења у делу којим је одбијен предлог за враћање у пређашње стање, у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези са чланом 420. ст. 1. и 6. Закона о парничном поступку

(„Службени гласник РС“, бр.72/11 ...55/14), Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца у није дозвољена.

Према одредби члана 420. став 1. ЗПП странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. У поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде (став 6.). Према одредби члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3. ЗПП).

У конкретном случају решење којим је одбијен предлог за враћање у пређашње стање не спада у врсту решења против кога је ревизија увек дозвољена према одредби члана 420. став 3, 4. и 5. ЗПП, нити је то решење којим се поступак правноснажно окончава у смислу члана 420. став 1.ЗПП, због чега ревизија изјављена против тог решења није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је испитао побијано решење и у делу којим је одлучено да се тужба тужилаца сматра повученом, на основу члана 408, у вези чланом 420. став 1. и 6. ЗПП и оценио да је ревизија тужилаца у том делу неоснована.

У проведеном поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима на припремно рочиште заказано за 12.02.2024. године у 10,00 часова, није приступио пуномоћник тужилаца Марко Радивојевић адвокат из ..., који је био уредно обавештен о дану и часу одржавања рочишта, док су пуномоћници тужених приступили суду али су одбили да расправљају и предложили доношење решења којим би се тужба сматрала повученом. Како није било услова да се рочиште одржи са присутним странкама, првостепени суд је донео решење да се тужба сматра повученом с позивом на одредбу члана 304. ЗПП.

Према одредби члана 304. ЗПП ако на припремно рочиште не дође тужилац, а уредно је позван, сматраће се да је тужба повучена, осим ако тужени не захтева да се рочиште одржи. Из наведене одредбе произилази да у случају да на припремно рочиште не дође уредно позван тужилац, а тужени одбије да расправља, постоји законска претпоставка, односно фикција повлачења тужбе, која у овом случају наступа без обзира на разлоге изостанка.

Како је у конкретном са припремног рочишта које је заказано за 12.02.2024. године изостао пуномоћник тужилаца иако је био уредно позван, а његов изостанак суд није сматрао оправданим јер није дозволио враћање у пређашње стање, те како су присутни пуномоћници тужених одбили да расправљају, то су супротно наводима ревизије, правилно нижестепени судови оценили да су испуњени услови из члана 304. ЗПП за наступање законске претпоставке о повлачењу тужбе.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредби чланова 414. став 1, у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, одлучио као у изреци .

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**